

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211214767
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211214767.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Praha, Novodvorská 994, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom X. T., Y. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42260086, zastúpeného spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 1.100,84 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20.10.2011, č.k. 8C/211/2011-31 - v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa zastavuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho advokáta vo výške 62,14 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd prvým odsekom výroku vyhovel žalobe navrhovateľa a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 920,06 Eur spolu s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 785,60 Eur od 9.8.2008 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku (v časti zmluvnej pokuty uplatnenej v sume 179,65 Eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 9.8.2008 až do zaplatenia) súd návrh navrhovateľa zamietol. Tretím odsekom výroku odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 281,82 Eur k rukám TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 1 ods. 3, § 2 ods. 1 písm. a), b), g), § 6 ods. 3, § 23a ods. 1 a 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ako i § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 517 ods. 2 a § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom na ust. § 10a Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z. a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vecne prvostupňový súd argumentoval tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa v časti, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 785,60 Eur i s príslušenstvom je dôvodný, keďže v konaní bolo preukázané, že odporca predmetný úver čerpal a neplatil ho a nezaplatil z neho ani jednu splátku. Keďže zmluva obsahuje údaj o RPMN, navrhovateľ má právo žiadať aj úroky zo spotrebiteľského úveru. Pretože sa odporca dostal do omeškania, je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania, ktoré boli

uplatnené v správnej výške ako dvojnásobok sadzby NBS v čase vzniku omeškania. Okrem toho si navrhovateľ uplatnil i zmluvnú pokutu 179,65 Eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 9.8.2008 do zaplatenia. V tejto časti súd považoval návrh za nedôvodný, v dôsledku čoho žalobu čiastočne zamietol. Dôvodom je absolútna neplatnosť dojednaní o zmluvných pokutách. Súd pritom poukázal na drobnosť písma, ktorým je písané dojednanie o zmluvných podmienkach v rámci obchodných podmienok, pričom dohodu účastníkov o zmluvnej pokute podľa prvostupňového súdu ťažko možno akceptovať ako súčasť obchodných podmienok. Navyše obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich rozsah a obsah určuje výlučne dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť výberu a voľby podmienok. Súd preto dospel k záveru, že dojednanie o zmluvných pokutách je absolútne neplatné. Okrem toho dojednanie o zmluvnej pokute v čl. 4 obchodných podmienok je neplatné i z toho dôvodu, že nemá všetky podstatné náležitosti, ktoré písomná zmluva o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka má mať, keďže chýba dojednanie buď o výške pokuty alebo spôsobe jej určenia. Navyše súd skonštatoval, že obchodné podmienky nie sú podpísané ani právnym predchodcom navrhovateľa, ani odporcom. Keďže potom neexistuje platná zmluva o zmluvných pokutách, nemá navrhovateľ právo požadovať od odporcu zaplatenie zmluvnej pokuty a súd v tejto časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov, navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania v rozsahu 67,16%, čo predstavuje mieru jeho úspechu v spore. Následne súd podrobne špecifikoval a vyčíslil z čoho spočívajú trovy navrhovateľa (súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia), pričom za dôvodnú považoval výšku jeho trov 419,63 Eur, z čoho 67,16% činí 281,82 Eur. Vzhľadom na pomery odporcu (je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie) súd mu povolil úhradu priznanej sumy v mesačných splátkach, s poukazom na § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podľa obsahu výlučne v jeho zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom si zároveň uplatnil i náhradu trov odvolacieho konania vyčíslenú sumou 82,58 Eur. Poukázal na to, že obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom odporca podpisom zmluvy prehlásil, že si obchodné podmienky vzťahujúce sa k zmluve prečítal, porozumel im a pokladá ich ustanovenia za záväzné. Vzhľadom na to sú toho názoru, že písomná forma dojednania zmluvnej pokuty bola dodržaná a dojednanie o zmluvnej pokute spĺňa všetky náležitosti ust. § 544 Občianskeho zákonníka a návrh navrhovateľa na jej zaplatenie je dôvodný. V prípade úspechu navrhovateľa aj vo zvyšnej časti nároku, si navrhovateľ uplatňuje aj nárok na trovy konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s prvostupňovým konaním.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu vedľajší účastník spotrebiteľské združenie OSA so sídlom v Bratislave, pričom s poukazom na ust. § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p., § 3 ods. 4, 5 a § 25 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa poukázal na to, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, pričom predmetná právna vec je typickým spotrebiteľským sporom. Zároveň vedľajší účastník vzniesol všeobecne námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v konaní a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. V predmetnom podaní si vedľajší účastník zároveň uplatnil náhradu trov konania za dva úkony právnej služby s tým, že v prípade úspechu ich špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu. K danému podaniu vedľajší účastník pripojil tiež stanovky spotrebiteľského združenia OSA, z ktorých vyplýva, že základným poslaním združenia je realizácia združovacieho práva občanom za účelom aktívnej ochrany spotrebiteľov v najširšom spektre možností a záujmov.

Po doručení návrhu, rozsudku i odvolania, vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zastúpenia predložil vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom poukázal na to, že v súdnej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky a to z toho dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil, čím sa zmluva od začiatku zrušuje a účastníci zmluvy sú si povinní navzájom vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali. V súdnej veci by to bola istina, teda suma reálne vyplateného úveru z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Nárok na vydanie

bezdôvodného obohatenia sa ale premlčuje v dvojročnej premlčacej lehote v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil dňa 8.8.2008, splatnosť nastala dňa 12.8.2008 a navrhovateľ návrh podal dňa 21.9.2011, je celý jeho nárok premlčaný podľa § 107 aj podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Vzniesol preto námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ktoré boli vyčíslené za dva úkony právnej služby - prevzatie, príprava a zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, v sume 71,37 Eur a vyjadrenie zo dňa 20.12.2012 v rovnakej výške, pričom k obom úkonom si uplatnil tiež režijný paušál po 7,63 Eur a celkovú odmenu 158,- Eur navýšil o 20% DPH t.j. o 31,60 Eur; odmena spolu tak potom činí 189,60 Eur. K podaniu pripojil osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Nadväzne vedľajší účastník do spisu doložil viacero rozhodnutí súdov SR, ktoré mali poukazovať na priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Na doručené podania vedľajšieho účastníka navrhovateľ zareagoval podaním zo dňa 28.1.2013 doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 30.1.2013, ktorým zoberal svoje odvolanie v celom rozsahu späť, navrhol, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka s poukazom na § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,06 Eur s DPH pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby 73,69 Eur a režijného paušálu vo výške 9,37 Eur s DPH. S poukazom na ust. § 154 ods. 1 a § 201 O.s.p. zdôraznil, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania (hoci vedľajší účastník v danom konaní odvolanie ani nepodal). Vzhľadom na to, že vedľajší účastník nebol účastníkom v čase vyhlásenia rozsudku, súd mu ani nemal povinnosť predmetný rozsudok doručiť, keďže v danom prípade zo žiadneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi odporcom a vedľajším účastníkom. Odvolanie vedľajšieho účastníka je potrebné považovať ako za podané neoprávnenou osobou. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, poukázal na znenie ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že vedľajší účastník nemôže ani uznať nárok navrhovateľa, ani uzavrieť zmier a nemôže sám ani vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva a námietku premlčania môže vzniesť iba dlžník. Vzhľadom na to by súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemal prihliadať, keďže ju uplatnila neoprávnená osoba. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, poukázal na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza podľa navrhovateľa k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia. Zároveň navrhovateľ upozornil, že súd v predmetnej veci vydal rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a ďalšie konanie by mohlo byť porušením zásady „ne bis in idem“. Navrhovateľ sa voči predmetnému rozsudku odvolal, ale len voči nepriznanej zmluvnej pokute. V zmysle uvedeného zoberal navrhovateľ podané odvolanie späť.

V zmysle § 207 ods. 2 O.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Keďže v danom prípade ešte predtým, ako odvolací súd o odvolaní rozhodol, navrhovateľ, ktorý bol odvolateľom, zoberal svoje odvolanie v celom rozsahu späť, odvolací súd odvolacie konanie (v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti preskúmaného rozsudku), v zmysle cit. § 207 ods. 3 O.s.p. zastavil.

Keďže oprávnený späťvzátím odvolania procesne zaviniť, že odvolacie konanie sa muselo zastaviť, vzniklo podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., právo na náhradu trov odvolacieho konania na druhej strane stojacemu odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi. Keďže ale odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne nevznikli, súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Náhradu trov konania si nielen uplatnil, ale aj vyčíslil vedľajší účastník. Odvolací súd pritom vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho procesné úkony nepovažoval za neúčelný, keďže zrejme práve pod tlakom ním vznesenej námietky premlčania (ktorá dosiaľ v konaní uplatnená nebola), navrhovateľ po oboznámení sa s ňou, napokon bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, zobral svoje odvolanie späť a žiadal odvolacie konanie zastaviť. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa, spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Za neúčelné potom odvolací súd nepovažoval ani to, že vedľajší účastník sa dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom - advokátom, čím iba realizoval svoje právo dať sa zastupovať zvoleným zástupcom (§ 24 a § 25 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd sa ale nestotožnil s výškou náhrady trov odvolacieho konania, ktoré si vedľajší účastník vyčíslil v podaní zo dňa 20.12.2012, keď nesprávne vychádzal z tarifnej hodnoty sporu 1.404,97 Eur, ktorú získal zrátaním celej uplatňovanej istiny i úrokov z omeškania.

Predmetom odvolacieho konania bola len a výlučne tá časť napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, teda časť o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 179,65 Eur. Tarifná odmena z tejto sumy v zmysle § 10 ods. 1 a 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení (ďalej len cit. vyhl.) predstavuje 18,26 Eur za jeden úkon právnej služby. Vedľajší účastník si uplatnil odmenu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie k žalobe zo dňa 20.12.2012 v súlade s ust. § 14 ods. 1 písm. a) a b) cit. vyhl.), čo predstavuje odmenu za dva úkony spolu 36,52 Eur. V zmysle § 15 písm. a) a § 16 ods. 2 cit. vyhl. k tejto odmene prislúcha tiež tzv. režijný paušál, ktorý bol v roku 2012 vo výške 7,63 Eur, spolu za dva úkony t.j. 15,26 Eur; spolu náhrada trov predstavuje 51,78 Eur. K tejto sume je vzhľadom na to, že zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom DPH, potrebné v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl. prirátať i 20% DPH, odmena celkom tak potom činí po zaokrúhlení 62,14 Eur.

S poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi predmetnú náhradu trov odvolacieho konania k rukám advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.